

๑๕๒๔

๒๐ ตุลาคม ๒๔๙๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

พระราชบัญญัติ
กู้เงินในประเทศ
พุทธศักราช ๒๔๙๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๙๔)

อาทิตย์ ทิพอาภา
ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๙๕
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

๑๕๒๕

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการกู้เงิน
ในประเทศเพื่อประโยชน์แก่ชาติ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กู้เงินในประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐบาลมีอำนาจจัดการกู้เงินในประเทศ
เป็นจำนวนไม่เกินหกสิบล้านบาท จำแนกเป็นสามประเภท
เพื่อความประสงค์ที่ระบุต่อไปนี้

(ก) กู้ไม่เกินสิบล้านบาทเพื่อความประสงค์แห่ง
การสหกรณ์ ซึ่งต่อไปนี้ ให้เรียกว่า “เงินกู้เพื่อสหกรณ์
(ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

(ข) กู้ไม่เกินสิบล้านบาทเพื่อความประสงค์แห่ง
การอุตสาหกรรม ซึ่งต่อไปนี้ ให้เรียกว่า “เงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม
(ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕”

๑๕๒๖

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

(ค) กู้ไม่เกินสามสิบล้านบาทเพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายเพื่อประโยชน์แก่ชาติตามพระราชบัญญัติงบประมาณซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “เงินกู้เพื่อชาติพุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๔ การกู้เงินแต่ละประเภทให้จัดโดยวิธีออกพันธบัตรเป็นคราว ๆ ตามที่ต้องการ พายในกำหนดเวลาสี่ปีนับตั้งแต่วันออกพันธบัตรเงินกู้ประเภทนั้น ๆ ในคราวแรก

มาตรา ๕ การกู้เงินแต่ละประเภทให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินกว่าร้อยละ ๔.๑/๒ ต่อปี

มาตรา ๖ เงินแต่ละประเภทที่ได้กู้มาให้รัฐบาลจัดการไถ่ถอนคืนภายในกำหนดเวลาต่อไปนี้จะ

(ก) สามสิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(ข) สามสิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(ค) สิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันออกพันธบัตรเงินกู้ประเภทนั้น ๆ ใน

คราวแรก

๑๕๒๗

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๗ ราชจ่ายในการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนต้น
เงินกู้คืน ให้จ่ายจากเงินต่อไปนี้

(ก) เงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕
และเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕
ให้จ่ายจาก ดอกเบี้ยและเงินส่งให้ต้นเงินกู้ที่กระทรวงการคลัง
ได้รับจากผู้กู้เงิน ตามความในมาตรา ๘ หรือให้จ่ายจากเงิน
คงคลัง

(ข) เงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ให้จ่ายจากเงิน
คงคลัง หรือให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปี
เพื่อส่งให้เงินกู้อย่างนี้

โดยเฉพาะเงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ จะกำหนด
โดยคณะกรรมการให้เลือกรับชำระการไถ่ถอนต้นเงินกู้เป็นทองคำ
แทนเงินตราตามราคาที่กำหนดในกณนั้นก็ได้ แต่การกำหนด
ราคานั้น ให้กำหนดก่อนการออกพันธบัตรในคราวแรก

มาตรา ๘ เงินแต่ละประเภทที่ได้กัมา ให้กระทรวงการคลัง
มีอำนาจใช้สำหรับกิจการดังต่อไปนี้

๑๕๒๘

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๗

(ก) เงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ใช้เป็นทุนสำหรับให้สหกรณ์หรือธนาคารที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสหกรณ์ กู้ ตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกรณียัตติกา

(ข) เงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ใช้เป็นทุนสำหรับให้องค์การสาธารณะหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กู้ ตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกรณียัตติกา

(ค) เงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ใช้ชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฤษฎีกาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กล่าวโดยฉพาะ กฤษฎีกาออกกำหนดข้อความดังต่อไปนี้

- (ก) ชนิด ชนิดราคา และลักษณะแห่งพันธบัตรเงินกู้
- (ข) ราคาและวิธีการออกพันธบัตรเงินกู้
- (ค) วิธีการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนคืนต้นเงินกู้
- (ง) วิธีการไถ่ถอนต้นเงินกู้เป็นทองคำแทนเงินตรา

๑๕๒๕

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๕

(จ) ค่าทำเนียมและค่าใช้จ่ายที่จะให้แก่นาการแห่ง
ประเทศไทย ในกรณีที่ให้นาการนั้น ออกและจัดการเงิน กู้
ตามความใน พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธ
ศักราช ๒๕๔๕

กตกะขวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี